

Pojasnila določil Pravilnika Filmskega sklada R. Slovenije – javnega sklada o upravičenih stroških sofinanciranih projektov

Uporaba izraza »stroški«

Čeprav je v 3. odstavku 3. člena pri definiciji zapisano, da gre za povračilo izdatkov producentu, je to povračilo narejeno v obliki subvencije, ker tako določajo SPP, zato je v naslednjem odstavku pravilnika določeno, da izraz »subvencioniranje« predstavlja subvencijo sklada za izvajanje projekta. Njihova višina se v skladu s pravilnikom določa z nekaj izjemami (uporaba lastne opreme, nadomestila za prehrano in potne stroške...) v višini izdatkov producenta.

Plačila avtorskih del

Stroški za plačila avtorskih del (8. člen, 10. člen, 13. člen) se priznavajo fizičnim osebam, fizičnim osebam s statusom samostojnega kulturnega delavca, samostojnim podjetnikom in pravnim osebam (d.o.o., avtorske agencije,...) na osnovi pogodbe, in sicer s potrdili o izplačilih (avtorju in dajatev), ali pa na pogodbeni podlagi izdanih računov. Ker gre pri tem za avtorske pravice, ki jih ima neposredno ali posredno posamezna fizična oseba, je potrebno v primeru, da se sklepa pogodba s pravno osebo, v pogodbi natančno navesti, kdo bo v imenu pravne osebe izdelal avtorsko delo (s potrebnimi elementi za obračun in preverjanje opravljenega dela).

Med priznane stroške odkupa avtorskih pravic se štejejo tudi stroški za odkup opcijskih pravic za uporabo predlog za projekt. (8. člen).

Pri prenosu vseh materialnih in drugih pravic avtorjev (1. odstavek 11. člena) gre le za pravice, ki so potrebne za projekt.

DDV

DDV v skladu s 6. členom ni, razen v določenih primerih, priznani strošek. V kolikor ima producent pravico, da tudi del ali celotni DDV postane upravičeni strošek, mora biti v skladu s 3. odstavkom 6. člena podana izjava po katerem členu zakona, ki ureja DDV producent ni upravičen do njegovega povračila.

DDV je priznani strošek, v kolikor ga producenti ne morejo odbijati (na primer za reprezentanco v skladu s 66.d. in 66.e. členom ZDDV-1.: 66.d.: Davčni zavezanec ne sme odbiti DDV od stroškov reprezentance (pri čemer se kot stroški reprezentance štejejo zgolj stroški pogostitve in zabave ob poslovnih in družabnih stikih in 66.e.: Davčni zavezanec ne sme odbiti DDV od stroškov prehrane (vključno s pijačo) in stroškov nastanitve, razen stroškov, ki so davčnemu zavezancu nastali pri teh dobavah v okviru opravljanja dejavnosti).

Predračuni

Izdatki producentov, ki nastanejo na osnovi prejetih predračunov (ponudb, avansih računov, proforma računov in podobno), se v skladu s sedmim odstavkom 5. člena ne priznavajo kot upravičeni stroški, ker pri tem ni izpolnjen pogoj, da se financirajo samo stroški, ki so dejansko nastali na podlagi dobavljenega materiala in opravljenih storitev (3. alineja prvega odstavka 5. člena).

Dobavnice, naročilnice

V drugem odstavku 5. člena je določeno, da morajo stroški temeljiti na verodostojnih listinah, kot so računi, pogodbe ali druge listine, pri čemer je zahtevano, da mora biti možno »na podlagi računa oziroma druge listine popolnoma jasno in brez kakršnih koli dvomov prepoznati naravo in obseg opravljenega dela, dobavljenega materiala ali opravljene storitve«. V prvem odstavku 6. členu je navedeno, da se prilagajo kopije računov ali dobavnic za dobavljeno blago. Zahtevo za predložitev dobavnic je potrebno brati v smislu prejšnjega stavka. Torej, če je iz samega računa razvidna »narava in obseg opravljenega dela«, ni potrebno prilagati še dobavnice. Če pa temu ni tako, pa dobavnica specifikira blago ali storitev in je nujna priloga. Naročilnice se ne zahtevajo.

V drugem odstavku 6. člena je določeno, da se morajo za nabave v vrednosti več kot 2.000 € skleniti pogodbe ali izdati naročilnico za material in storitve. Torej v primeru, da se izda naročilnica, ki v sebi nosi vse elemente pogodbe in z njenim sprejemom s strani dobavitelja dejansko postane pogodba, ta nadomešča pogodbo!

Potrebni dokumenti za izplačilo stroškov prehrane in prenočevanja

Znesek prehrane se producentu prizna na podlagi predloženih evidenc časa prisotnosti na delu (filmske in izvajalske ekipe v skladu s petim odstavkom 26. člena). V primeru, da je v strošek prenočevanja vključen tudi strošek zajtrka, morajo obračunu iz evidenc predložiti tudi račun (za prenočevanje), iz katerega je razvidno, koliko znaša račun za (to) prehrano, iz katerega mora biti razvidno, za koga se je prehrana (zajtrk) zaračunaval (prva alineja šestega odstavka 26. člena).

Opredelitev dela na terenu (zaradi določitve višine priznanih stroškov za prehrano)

Pod pojmom »teren« ni opredeljeno, kje se odvija delo filmske in izvajalske ekipe. Torej gre za delo kjer koli, za obračun pa je pomembno, ali člani prenočujejo na »terenu« ali ne. Torej igralec iz Maribora, ki prenočuje v Ljubljani za čas snemanja na Vibi, »prenočuje na terenu«, producent, ki sodeluje pri istem snemanju in je iz Ljubljane, pa je upravičen »le« do povračila v skladu s drugim odstavkom 26. člena (torej 6,12 €).

(pojasnilo: Morda zadeva na prvi pogled ni logična, vendar je potrebno vedeti, da se catering lahko veliko lažje organizira v Ljubljani, kot pa na zunanji lokaciji, kjer je potrebno zagotoviti prevoz in prostor. Za čas dela, ko ni organizirane prehrane, se v okolici pisarn praviloma najdejo restavracije, kjer so meniji od 4,5 € pa tja do 6 €.).

Nadomestilo stroškov za vožnje z osebnimi avtomobili

Do sedaj smo imeli tri oblike plačevanja za uporabo osebnih avtomobilov. V primeru, da se je uporabljal avtomobil v lasti producenta, se je priznavalo proporcionalni del letnih stroškov, ki jih je

imel producent s tem (amortizacija, stroški registracij in zavarovanj, gorivo...). V primeru, da je uporabil lastni avtomobil zaposleni pri producentu, se mu je priznala izplačana kilometrina. V primeru, da je producent avtomobil najel pri podjetju ali fizični osebi, se je priznaval strošek na osnovi računa najema in stroškov za gorivo. Sedaj bomo producentu izplačali znesek uporabe avtomobila na osnovi izračuna (kilometri x 0,37 €), za kar bo moral predložiti ustrezni obračun (v skladu z drugim odstavkom in trejo alinejo četrtega odstavka 28. člena: število kilometrov, relacijo, namen vožnje, ime in priimek voznika in registrsko tablico). Evidence se lahko posredujejo samostojno ali v okviru evidenčnega (ali pravega za zaposlene) obračuna potnega naloga. V primeru, da gre za obračune, ki niso vključeni v obračune potnih nalogov, se dopušča, da se obračun dela na osnovi dnevno vodene evidence voženj za daljše obdobje, vendar največ mesečno. V obračun je v tem primeru potrebno priložiti kopijo dnevnika voženj, ki pa vsebuje vse zahtevane podatke (namen, podatke voznika, namen posamezne vožnje in razdaljo).

Kot pogodba o najemu v smislu druge alineje četrtega odstavka 28. člena se smatra v primeru uporabe avtomobilov članov ekipe, ki sodelujejo na osnovi pogodb, že sklenjena pogodba o sodelovanju na filmu (torej tudi če to v sami pogodbi ni posebej navedeno, ker je običaj, da sodelujoči opravijo določene vožnje za potrebe realizacije filma). Lahko pa seveda sklenejo posebno pogodbo.

Pri predložitvi obračunu stroškov je skladno s četrto alinejo četrtega odstavka 28. člena potrebno predlagati »kopije dokazil o plačilu (kopije izpisa ali blagajniških izdatkov)« le v primeru, da si producent kilometrino izplača (torej se ne prilagajo za obračun lastnega ali najetega avtomobila).

Za najem ali vožnje z avtom, ki je sestavni del snemanja filma (torej scenski element), veljajo določila o stroških scenografije in rekvizitov.

V primeru, da producent najema osebni avtomobil z več sedeži (kombinirano ali potniško vozilo), kjer so stroški najema in uporabe višji od izračunanih stroškov uporabe »osebnega« avtomobila, se mu v smislu prve, druge in četrte alineje prvega odstavka 27. člena priznajo dejanski stroški (stroški najema z ali brez voznika, gorivo (na računu morajo biti zabeleženi poleg običajnih podatkov računa (dobavnice o polnjenju goriva) tudi registrska številka vozila), ki jih dokazuje v verodostojnimi listinami.

Potni nalogi

Iz namena in dikcije Pravilnika izhaja, da so upravičeni stroški v primeru potnih nalogov (29. člen) stroški katerega koli člana ekipe (torej ne le zaposlenih). Ker so to priznani stroški, pri katerih pa je od producenta in upravičenca odvisno, ali jih bo producent tudi izplačal, veljajo dokazila o plačilu (druga alineja desetega odstavka 29. člena) le za dejansko izplačane potne stroške (praviloma zaposlenim).

V Ljubljani 17. 6. 2010

Direktor

Igor Kadunc